

[Ebba Strange]

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Må man sælge ud af de klip? Altså, alle de pædagoger, der kun har brug for 3½ år, må de sælge ud af deres klip til dem, der gerne vil være lærer og naturvidenskabsmænd og sådan noget? Det kunne der jo så laves lidt forretning på, og det vil jeg gerne spørge om.

Og så til det alvorlige med hensyn til klippekortet. Jeg er nemlig bange for, at det vil øge de sociale skævheder i uddannelsessystemet. Det Fri Aktuelt har de seneste par dage haft nogle fremragende artikler, der viser, at den sociale skævhed er øget inden for de videregående uddannelser i den seneste halve snes år, og det tror jeg i høj grad skyldes adgangsbe-grænsningen. Jeg kan ikke bruge så forfærdelig meget tid på det, men alle undersøgelser viser, og både ministeren og vi andre ved, at med et krav om meget høje karaktergennemsnit favoriserer man en bestemt gruppe mennesker, nemlig dem, der kommer fra de læsevante hjem. Efter min opfattelse måtte kandidaterne gerne få en lidt lavere eksamenskarakter, hvis de til gengæld havde lidt mere kontakt til nogle andre miljøer end absolut det dér superintellektuelle. Jeg er virkelig bange for, at den sociale skævhed bliver øget på grund af klippekortet.

Med hensyn til kvalitet og internationalisering tror jeg, at kvaliteten af uddannelserne i meget høj grad afhænger af, at der er ro til fordybelse, et godt klima for kreativt udviklingsarbejde, tilstrækkeligt med ressourcer, og det er ikke lige det, ministerens redegørelse er gennemsyret af. Ministeren vil gennemføre kvalitetskontrol ved at anvende udefrakommende censorer. Jeg afviser ikke udefrakommende censorer, jeg mener også, de kan give en fornuftig tilbagemelding til institutionerne, men jeg mener grundlæggende, at den bedste kvalitetskontrol kommer fra institutionerne selv. Det er dér, man bedst kan vurdere, hvorfor ens udbytte af uddannelsen ikke er godt nok.

En gang imellem får jeg indtryk af, at ministeren glemmer, at styrelsesloven faktisk stadig er i kraft. Jeg ved, at han gerne vil have den afskaffet, men vi vil også gerne have den ændret. Jeg håber, vi en dag kan samle et flertal for et ordentligt styrelseslovsforslag, men ligesom Socialdemokratiet synes vi, det er usmægeligt, at ministeren nu prøver at købe institutionerne enkeltvis ved at love dem det ene og

det andet, hvis de vil slippe taget i styrelsesloven. Og jeg mener, at nogle af de beføjelser, ministeren gerne vil give en stærk leder, er det studienævnenes opgave at tage sig af i dag, og der er faktisk mange studienævn på de videregående uddannelser, som fungerer ganske udmærket, som klarer evaluering, studietilrettelæggelse osv. på en ganske udmærket måde.

Vi er tilhængere af internationaliseringen, vi er tilhængere af, at studerende kan tage en del af deres uddannelse i udlandet, og også af, at der bliver større muligheder for, at udenlandske studerende kan læse ved danske uddannelsesinstitutioner. Vi tror også, at der derigennem kan ske en kvalitetsammenligning, som er frugtbar og nyttig.

Jeg når ikke at sige noget om forskningen i denne omgang, men på det halve minut, jeg har tilbage, kan jeg lige nå at sige generelt, at den helt store åbenhed i forskningen og den helt frie konkurrence er vi også lidt skeptiske over for. Der må være nogle standarder for god forskning, som kan vejlede de studerende til at vælge de rigtige ting, ellers tror jeg ikke, de har tilstrækkelig godt grundlag for at vælge. Og det er jo dyrt at træffe fejlvalg i dag; med ét fjumreår har man simpelt hen ikke råd til at træffe fejlvalg, så derfor tror jeg, det er vigtigt, at der tilrettelægges nogle standarder.

Og selv om ministeren går ind for frihed, skulle han jo nødig gå ind for uansvarlighed på det store område, han har ansvaret for. Så selv om jeg ønsker, at han skal afgive noget af sin centralistiske styring, synes jeg stadig væk, han skulle beholde ansvaret for, at det også er kvalitet, der bliver udbudt i det danske uddannelsessystem.

Køpke Christensen (FP):

Efter vores opfattelse må der ske en væsentlig begrænsning af universiteternes udbud af offentligt betalte tilbuds-fag, så den slags luksusuddannelser ikke længere skal betales af de danske skatteydere.

Når det handler om de helt specielle uddannelser, er det vores opfattelse, at de pågældende studerende må henvises til udenlandske universiteter, hvor vi nok også må erkende, at der kan tilbydes en langt højere kvalitet af undervisning end det opnåelige her i landet.

Med de herskende økonomiske tilstande her i landet er det Fremskridtspartiets opfattelse,